

Datum: 22.4.2024

Obrambno ministrstvo kljub sodbama Evropskega in Vrhovnega sodišča odgovarja: Pripadniki Slovenske vojske tožite nas!

Novinar RTV SLO Janez Krušič nam je posredoval odgovor Ministrstva za obrambo, ki ga je prejel v zvezi z vprašanjem o ukrepanju v prispevku, v povezavi s klikom na sliko spodaj:

Odgovor obrambnega ministrstva novinarju je: "Podlaga za izplačilo dodatkov je Zakon o obrambi, višina izplačil je določena s KPJS drugačna izplačila niso niti dopustna. Je pa višina izplačil stvar kolektivnih pogajanj, niso v pristojnosti sindikata. Sindikatu je to znano, saj je izgubil kolektivni delovni spor, v katerem je želel dokazati, da na podlagi katerih se sporna pripravljenost izplačuje."

Vsi spori, ki tečejo so individualne narave, in v vseh sporih se sodbe realizirajo glede na zakon.

Ministrstvo je z zadnjim stavkom dejansko odgovorilo: **TOŽITE NAS** in boste dobili plačilo za opravljeno delo. Za pripadnike Slovenske vojske, ki nas ne boste tožili, pa bo plačilo **ZASTARALO**, kar pa ministrstvo zamolči. Ob odgovoru ministrstva je pomenljivo, da je za vse, ki se od precedenčne sodbe marca 2022 niso odločili za tožbo plačilo za več kot dve leti zastaralo. Na ta način je ministrstvo "*privarčevalo*" več milijonov, posameznikom pa je zastaralo tudi več kot 10.000,00 evrov.

O kolektivnem sporu še odloča Vrhovno sodišče, ki je izdalo prvotno precedenčno sodbo pred dobrima dvema letoma, s katero so odločili, da se čas pripravljenosti šteje v delovni čas in ga je treba plačati 100%. V Sindikatu vojakov Slovenije smo prepričani, da Vrhovno sodišče ne more razsoditi drugače, kot je že v precedenčni sodbi, ki je bila izdana po predhodni odločitvi Sodišča EU, ki je nedvoumno razsodilo, da se vsak čas, ki ni počitek, šteje v delovni čas. Prvo in drugostopenjsko delovno sodišče v obrazložitvah svoje odločitve navaja, da je stališče predlagatelja (Sindikata vojakov Slovenije) zmotno, čeprav smo v kolektivnem sporu trdili zgolj in le to, kar je v precedenčni sodbi ugotovilo Vrhovno sodišče in na to ugotovitev uprlo svojo odločitev. Izsek iz obrazložitve Višjega delovnega in socialnega sodišča:

Stališče predlagatelja, da je Aneks št. 9 h KPJS nezakonit in v nasprotju z določbami ZDR-1 iz razloga, ker časa pripravljenosti na delovnem mestu oziroma odrejenem kraju ne šteje za delovni čas, za katerega bi javnemu uslužbencu pripadalo plačilo kot za delo v polnem delovnem času, torej 100 % plačilo osnovne plače, je zmotno, kar je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje.

Iz izseka obrazložitve v precedenčni sodbi Vrhovnega sodišča RS izhaja nasprotno:

Ob sprejetem zaključku tožnikove pripravljenosti izven delovnega časa po določitvi v naših predpisih ni več mogoče obravnavati tako, temveč kot pripravljenost, ki se šteje v delovni čas. Prav za takšen primer ZObr in KPJS ne določata posebne višine plačila, saj urejata le plačilo pripravljenosti izven delovnega časa.

Plačilo rednega dela ni stvar kolektivnih pogajanj, kot v nasprotju s sodbo Vrhovnega sodišča trdi ministrstvo. Plačilo delovnega časa v višini 100% urne postavke določa Zakon o delovnih razmerjih in ne Zakon o obrambi ter kolektivna pogodba, tako je razsodilo tudi Vrhovno sodišče. V precedenčni sodbi je Vrhovno sodišče odločilo, da se čas pripravljenosti šteje v delovni čas in da ga je kot takšnega treba tudi plačati. Odgovorno ministrstvo za obrambni resor pa nezakonitih in neustavnih predpisov, ki določajo polovično plačilo in po njihovem onemogočajo polna izplačila ni spremenilo.

Glede plačila pripravljenosti na delovnem mestu na pogajanjih obrambni sindikati ne moremo doseči želenega, tudi skupaj s policijskimi sindikati ne. Pogajanja potekajo s 46 sindikati javnega sektorja in drugi sindikati ne podpirajo polnega plačila pripravljenosti, ker bi to bilo na račun njihovih članov. To je posledica pogajanj pod neustavnimi pogoji in sklepanja kolektivne pogodbe za javni sektor z neustavnim kvorumom, kar velja od prvega dne enotnega plačnega sistema. Za takšno stanje je kriva tudi zakonska prepoved stavke vojaških oseb, saj bi zagotovo stavkali, če bi lahko, še posebej po precedenčni sodbi in več kot dveh letih ignorance te sodbe.

Odnos obrambnega ministrstva do pripadnikov Slovenske vojske zagotovo ne prispeva k dvigu morale in ne vzpodbuja mladih k zaposlitvi v Slovenski vojski.

O 14 letnem boju slovenskih vojakov in ignoranci Ministrstva za obrambo, kronološko:

[Plačilo pripravljenosti](#)

Objavljeno na spletni strani www.sindikatrojakov.si/

PRILOGA 1: Za tisk in oglasne table Novica SVS z dne 22. aprila 2024

Vojaki tožijo vojska

Stališče predlagatelja, da je Aneks št. 9 h KPJS nezakonit in v nasprotju z določbami ZDR-1 iz razloga, ker časa pripravljenosti na delovnem mestu oziroma odrejenem kraju ne šteje za delovni čas, za katerega bi javnemu uslužbencu pripadalo plačilo kot za delo v polnem delovnem času, torej 100 % plačilo osnovne plače, je zmotno, kar je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje.

Iz sodbe v kolektivnem sporu zaradi polovičnega plačila pripravljenosti na delovnem mestu

Ob sprejetem zaključku tožnikove pripravljenosti izven delovnega časa po določitvi v naših predpisih ni več mogoče obravnavati tako, temveč kot pripravljenost, ki se šteje v delovni čas. Prav za takšen primer ZObr in KPJS ne določata posebne višine plačila, saj urejata le plačilo pripravljenosti izven delovnega časa.

Iz precedenčne sodbe Vrhovnega sodišča izpred dveh let